

Tiểu phẩm:

Chuyện của mọi nhà

Nhân vật:

Chị Loan: Người dân.

Cô Tám thời sự: Người dân.

Cô Cẩm Tiên: Cộng tác viên SXH.

Anh Khiêm: Trưởng ấp (người nóng tính).

Cảnh nhà chị Loan trang trí đơn sơ, giữa nhà có cái bàn uống trà, 4 ghế gỗ. Trên bàn bày bộ tách trà.

Chị Loan vừa cầm chổi lông gà phủi bụi bộ bàn ghế, vừa lẩm bẩm một mình:

- Cái bà Tám thời sự này, trưa trờ trưa trật rồi mà hông thấy mặt, bộ mắc “tám” ở đâu rồi, bực mình quá...

Chưa dứt lời chị Tám thời sự đơn đã bước vào:

- Bà lèm bèm cái gì đó. Cần nhắn tui tới trễ chứ gì! (*Chị Tám kể tai nói nhỏ*)
Nè, trên đường tới đây tui gặp cái cô ở trạm y tế, cô .. cô ...Tiên...Tiên ... gì đó.

Chị Loan tiếp lời:

- Cô Cẩm Tiên bà ơi! Gặp cổ thì gặp, mắc mớ gì bà tới trễ?

Chị Tám:

- Bà biết cô Tiên đi đâu không? Cổ với anh Khiêm trưởng ấp đi xét lãng quăng, một chút nữa tới nhà bà, đổ lu nước của bà đó!

Chị Loan:

- Đổ gì mà đổ! Nhà là nhà của tui, nước là nước của tui, lãng quăng là chuyện của cô, sao đổ lại đổ nước của tui?

Chị Tám ngồi xuống, tay cầm bình trà rót nước vào tách:

- Ủ, mà nghĩ cũng ngộ thiệt! Đổ tới đổ lui hoài mà năm nào cũng bị bệnh sốt xuất huyết hết

Có tiếng chó sủa ngoài sân:

Chị Tám:

- Rồi, rồi.... tới rồi!

Tiếng anh Khiêm nói vọng vào:

- Cô Loan ơi, có nhà không cô Loan?

Chị Loan:

- Trời, chị nói linh thiệt! (*nói vọng ra*) Tui nè Trưởng ấp ơi!

Cô Tiên và anh Khiêm bước vào cùng gật đầu chào:

- Chào chị, có cả chị Tám nữa à!

Chị Loan xụ mặt, tỏ vẻ không vui:

- Có chuyện gì không, anh trưởng ấp? Nói lẹ lẹ tui mắc đi công chuyện rồi.

Anh Khiêm:

- Tui vô thẳng vấn đề luôn, bữa nay tui với cô Tiên trạm y tế đi kiểm tra lăng quăng (*anh Khiêm quơ tay cầm đèn pin, quay qua xung quanh như tìm kiếm*), đâu rồi, lu nước nhà chị chỗ nào....

Chị Tám chen vào:

- Kiếm đặng đồ nước chứ gì!

Chị Loan có vẻ giận:

- Tui nói à nghen, thà mất lòng trước đặng lòng sau! Ai đổ bỏ nước nhà tui người đó phải xách nước trả lại. Phải chi tui chứa lăng quăng thì mấy người đổ lu nước tui, cái này tự động nó có mà!

Cô Tiên nhỏ nhẹ giải thích:

- Chị Loan à, lăng quăng là do muỗi vằn đẻ trứng vô lu nước, rồi trứng nở thành lăng quăng...

Chị Loan cắt lời:

- Làm sao cô biết con lăng quăng đó là con lăng quăng sốt xuất huyết. Mà cô ơi, nhà ông Sáu xóm trên có đứa cháu bị bệnh sốt xuất huyết cách nhà tui cả chục căn, con muỗi đó làm sao bay tới nhà tui mà đẻ trứng!

Cô Tiên trả lời:

- Chị ơi, con muỗi nó có thể bay xa cả trăm mét, đâu có ai biết nó bay vô nhà của bà con nào, nên chúng ta cần phải đề phòng.. bằng cách ...

Chị Tám chen vào châm chọc:

- Bằng cách đổ lu chứ gì? (*chị Tám thấy mọi người nhìn mình nên mắc cỡ vì cái tính “thời sự” của mình*). Thôi ... thôi tui đi “đĩa” à nghen! Ở đây lát nữa rồi có người nói tui nhiều chuyện.. Tui về Trưởng ấp ơi, tổng chào hết nghen! (*chị Tám ra về*).

Chị Loan giả bộ phũ phàng bàn ghế như có ý đuổi khách:

- Tui nói rồi ai đổ lu tui thì người đó xách nước trả lại cho tui. Mà phải chi nhà tui có con nít thì sợ bệnh sốt xuất huyết, anh trưởng ấp với cô đi qua nhà nào có con nít thì đổ lu nước, diệt lăng quăng đi! Tui còn đi công chuyện nữa!

Anh Khiêm nổi nóng:

- Thôi ... thôi .. không nói dài dòng, dứt khoát lu nào có lăng quăng thì phải đổ bỏ! (*anh đưa tay vỗ vỗ ngực*) Tui Trưởng ấp ở đây nè, có gì tui chịu trách nhiệm cho!

Chị Loan chống nạnh:

- Anh mà đổ nước lu tui, tui la đó!

Anh Khiêm cũng vung tay cầm đèn pin:

- Chị la thì chị cứ la, tui đổ thì tui cứ đổ, ...

Chị Loan cao giọng:

- Bớ

Cô Tiên hốt hoảng can ngăn:

- Từ từ... bớt nóng chị Loan, từ từ chị ...

Bống Chị Tám thời sự hấp tấp quay trở vào:

- Bà Loan, bà Loan, bà hay chuyện gì chưa?

Chị Loan:

- Hay chuyện gì?

Chị Tám:

- Bà Sáu xóm trên mới được chở vô bệnh viện huyện cấp cứu đó... nghe nói bị sốt xuất huyết nữa. Trời ơi, tội nghiệp bà Sáu, thằng cháu mới bị bệnh, giờ tới bà! Tưởng chỉ có con nít bị mắc sốt xuất huyết, ai dè người lớn cũng bị nữa...

Chị Loan:

- Ủa, vậy người lớn cũng bị sốt xuất huyết nữa hả?

Anh Khiêm:

- Đó, chị thấy chưa? Giờ chị cho tui kiểm tra lăng quăng để phòng bệnh cho chị chưa?

Chị Loan nhỏ giọng:

- Thì ...Trưởng ấp mần chuyện của Trưởng ấp đi.....

Cô Tiên lấy đèn pin ra:

- Vậy em xin phép ra lu nước...

Anh Khiêm:

- Thôi đi lẹ lẹ rồi còn qua nhà khác vận động bà con...

Chị Tám:

- Tui đi theo cô Tiên với trưởng ấp được không? Tui phát tờ rơi cho ...

Cô Tiên:

- Chị phát tờ rơi nhưng nếu bà con có thắc mắc gì thì chị kêu em giải thích nghen!

Anh Khiêm:

- Đi theo thì đi, nhưng bớt ...bớt cái tính “thời sự” giùm...

Chị Tám cười gượng:

- Yên tâm đi, nói nhiều cũng mệt chứ bộ...

Chị Loan:

- Nếu lu nước nhà tui có lăng quăng thì cô Tiên cứ đổ ...

Cô Tiên:

- Cũng không phải lúc nào cũng đổ nước đâu chị, diệt lăng quăng thì có nhiều cách như thả cá, cọ rửa lu thường xuyên, đậy kín nắp lu, dọn dẹp quanh nhà loại bỏ những nơi nước đọng, trong nhà thì chú ý những vật chứa nước để thay nước thường xuyên như bình bông, chân tủ chén... chớ đâu có phải mỗi việc đổ lu đâu..

- Tuy nhiên. muốn phòng, chống bệnh sốt xuất huyết hiệu quả thì mọi người, mọi nhà phải đồng lòng cùng với chính quyền địa phương và ngành y tế thường xuyên **diệt lăng quăng và diệt muỗi!**

Mọi người tiếp tục công việc kiểm tra lăng quăng và vận động các hộ dân khác diệt lăng quăng, diệt muỗi để phòng, chống bệnh sốt xuất huyết cho gia đình và cộng đồng.

Việt An